



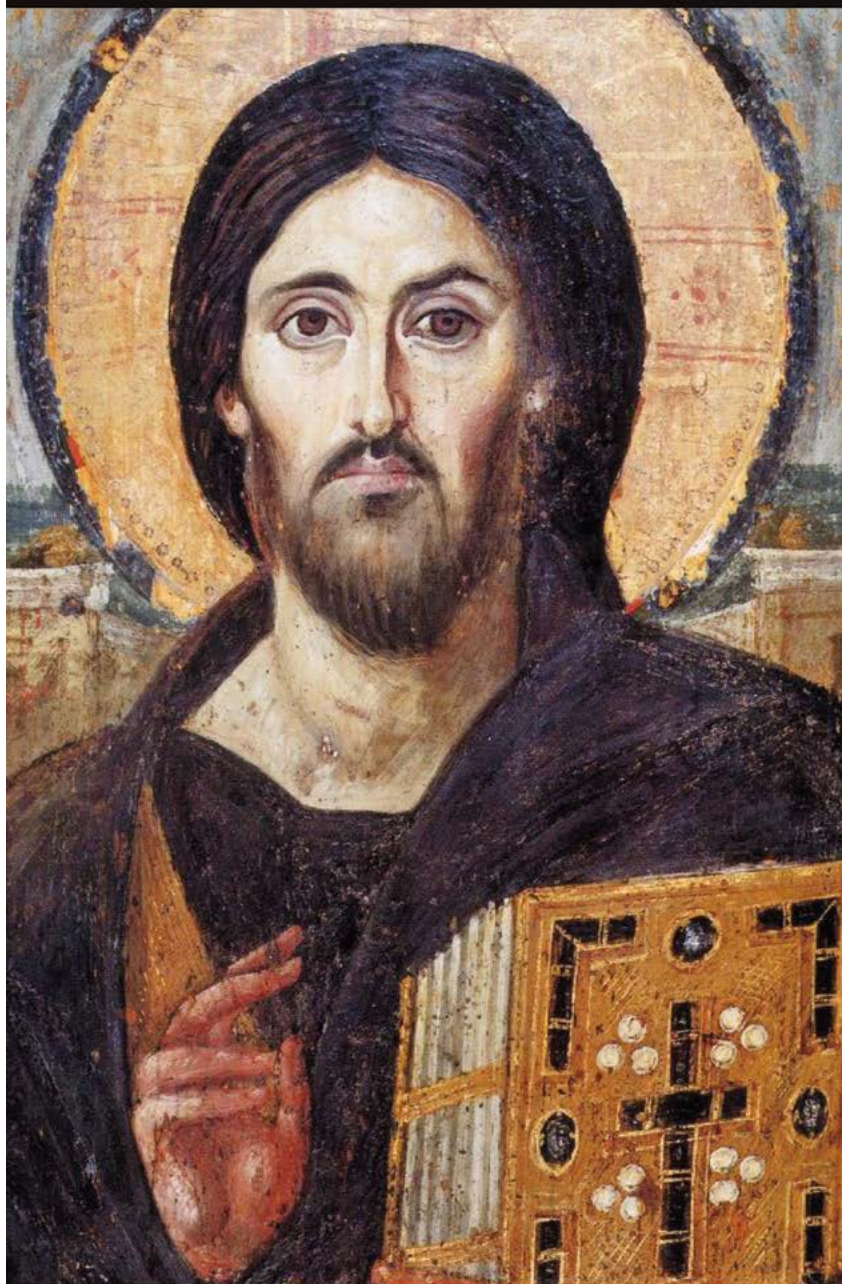
full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa



**SETMANA DE PREGÀRIA PER
LA UNITAT DELS CRISTIANS
18-25 de gener de 2023**



Aprenen a fer el bé, busqueu la justícia
(Is 1, 17)



Comissió Interdiocesana
d'Ecumenisme i de Relacions
Interreligioses

La unitat

Aquest passat dimecres dia 18 de gener hem iniciat un any més la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Cristians de totes les confessions en unim per pregar junts i demanar al Senyor el do de la unitat. Aquesta pràctica que es va començar el gener de 1908 prop de Nova York, rep oficialment el nom d'Octavari per la Unitat dels Cristians. Són vuit dies, per tant, de pregària en les diverses esglésies i comunitats cristianes però amb la mateixa intenció, que es faci realitat el desig de Jesús expressat en el seu discurs de comiat abans de la passió però encara no acomplert: «Que tots siguin u, com tu Pare, estàs en mi i jo en tu» (Jn 17,20).

Aquest és el desig de Jesús, que tots, tots, siguin u, siguem u. Però no és només per una conveniència que veiem clara, és que Jesús, que és el Fill de Déu, està unit al seu Pare i ens vol a nosaltres units amb ells. Perquè unitat és comunió i és aquesta «comú unió» del Pare amb el Fill i d'ells dos amb l'Esperit Sant, la comú unió de la Trinitat, la que és el fonament de la nostra pregària especialment aquests dies.

Només en la comunió entre nosaltres i amb Ell trobarem la pau, la seguretat, la joia del cor. De fet per a això hem estat creats, i per això va dir també sant Agustí: «Ens has creat per a Tu, Senyor, i el nostre cor està inquiet fins que descansi en Tu» (del llibre de les *Confessions*). Qui de nosaltres, quin home o dona, petit o gran, no busca la pau, l'alegria, la seguretat?

Però hi ha encara una altra raó per a la nostra pregària i treball per la unitat. I és el que Jesús diu a continuació: «Perquè el món cregui que Tu m'has enviat» (Jn 17,21). És la necessitat i la urgència de comunicar la Paraula, de transmetre l'Evangeli, de que els homes i dones del nostre món creguin en Ell, i trobin en Ell la seva pau, la seva joia, la seva realització com a persones.

El lema de l'Octavari d'enguany és «Aprenen a fer el bé, busqueu la justícia» (Is 1,17), ens convida a treballar per la unitat fent el bé, buscant la justícia, començant per nosaltres mateixos, per ser constructors de pau i d'unitat.

El Consell de les Esglésies de Minnesota ha escollit aquest verset com a lema de l'Octavari i el Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat i el Consell Mundial de les Esglésies conjuntament han assumit la proposta, però som nosaltres, les nostres comunitats, parròquies, grups i moviments que ho hem de posar en pràctica.

Quan els cristians de totes les confessions resem el Pare nostre i diem: «Faci's la vostra voluntat així en la terra com en el cel», hem de creure que aquest desig de Jesús, la unitat, és també voluntat de Déu. Preguem, doncs, perquè es faci realitat.



ENTREVISTA

Vetllar pel planeta



LLUC TORCAL

«El nostre planeta, com tota la creació, són un do de Déu. Déu ens ho ha donat tot i ha volgut posar aquest do a la cura dels homes. A més, als humans ens ha fet del *fang* d'aquesta mateixa creació i ell mateix ha volgut fer-se home com nosaltres i prendre part també d'aquest mateix *fang*». Fra Lluç Torcal, monjo de Poblet, argumenta la defensa de l'ecologia que fa el papa Francesc i afirma que «no podem deixar de cuidar el planeta del que som part i que ens permet de viure».

Per què Francesc és un ferm defensor del planeta?

Perquè és un home d'una fe profunda, que veu en la creació l'obra de Déu i que considera que el problema ecològic és de fet un problema socioambiental, que posa en joc la mateixa supervivència de l'home. Amb l'encíclica *Laudato Si'* ens fa entendre que la defensa de la creació és un problema que toca de ple l'acció i la doctrina social de l'Església.

Com ens planteja Francesc el tema de l'ecologia?

L'encíclica ensenya que el problema de la cura de la nostra casa comuna és un problema doctrinal que toca el cor de la fe de l'Església. L'anàlisi del Papa toca tots els elements i punts de vista que requereix un plantejament global del tema: des dels científics, als teològics, als econòmics, als socials, als ecumènics i als educatius. Proposa una conversió ecològica integral que parteixi de la mirada del i al Crist.

Com podem contribuir a aquesta conversió ecològica?

La millor manera és iniciar mirant com Jesucrist es relaciona amb la natura i provar de partir d'allà. Com ens relacionem nosaltres amb la natura? Ho fem com ho fa Jesús, respectant-la, cuidant-la, considerant-la àmbit de la presència de Déu i esperó per a la nostra pregària? La manera d'actuar en relació al medi ambient serà conseqüència de com responem a aquestes preguntes.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Ressons del Nadal

La nena té nou anys, a punt de fer-ne deu. Ha viscut amb intensitat els dies de Nadal. Ha descobert la dimensió religiosa que aquestes festes tenen per a moltes persones. El pessebre de casa dels avis paterns i les explicacions de l'àvia. La participació en una Missa del Pollet, el capvespre de la vigília de Nadal, acompanyant a uns cosins i comentant amb ells el què, el com i el perquè. La benedicció de taula del dia de Nadal per part de l'avi matern. La dècima d'una cosina de la seva edat, a l'hora de postres, tan ben acollida per molts dels comensals.

Ella no està batejada. Els pares remeteren el bateig a que fos una decisió adulta que ella prengués. Mai l'hi han parlat dels elements religiosos des d'una perspectiva creient. Més aviat ho han fet, com a molt, des d'una perspectiva cultural. Tampoc ha participat en celebracions religioses viscudes com a tals. Fins ara pensava que Jesús era com un heroi més. Ara se n'adona que no és ben bé això. Hi ha nens i nenes i persones grans que parlen amb ell, en el que anomenen pregària. Això l'intriga.

Amb molts dubtes al cap i amb unes quantes qüestions per aclarir, el dia de cap d'any digué als pares: Com és

que jo no sé res de Jesús? Ni de com parlar amb ell? Ni de qui és Déu? Faré la comunió com alguns nens i nenes de l'escola? Per què no vaig a la catequesi? La situació ha sorprès els pares. No esperaven trobar-se-la i menys tan aviat. Veuen, però, que han d'afrontar-la. No es tanquen a res. Volen parlar-ne i escoltar la seva filla. Raonar el capteniment que els ha guiat. «Lavors alguns presentaren a Jesús uns infants perquè els imposés les mans i pregués per ells, però els deixebles els renyaven. Deixeu estar els infants: no els impediéu que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells» (Mt 19,13-14).

No és un cas únic, ni rar o estrany. Els pares i mares han de reflexionar sobre el tema. Quantes decisions no es prenen sobre els fills, a la infantesa, pensant en el seu bé, sobre alimentació, vestimenta, temperatura ambiental, educació i escola, hàbits horaris i quotidians, comportaments socials, aspectes lúdics i de lleure... Es pot marginar la dimensió religiosa de la persona? Ajudar la seva vigència? «Ara, doncs, ja no sou estrangers o forasters, sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu» (Ef 2,19).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Todos a una, hagamos el bien

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El miércoles hemos iniciado la semana de oración por la Unidad de los Cristianos. Desde el 18 al 25 de enero, insistimos en nuestro ruego, también lo procuramos con nuestras actividades.

Dios nos llama a la unidad. Él mismo lo pide al Padre: «que todos sean uno, como tú, Padre, en mí, y yo en ti, que ellos también sean uno en nosotros, para que el mundo crea que tú me has enviado» (Jn 17,21). Él, con un gran deseo, espera nuestra respuesta.

En verdad, se trata de una responsabilidad compartida de todos los cristianos. La unidad beneficia a toda la humanidad; además, es signo y anticipo de la hermandad con toda la creación. San Francisco, en cierta ocasión, predicando a los pajarillos, los animaba a agradecer los dones

a Dios; en el bellissimo *Cántico de las Creaturas*, inflamado de amor, se unió a todas las obras del Creador.

La unidad es una tarea para realizar con los más cercanos y a hacerla extensiva a toda la humanidad. Estamos llamados a salir, a escuchar y a responder a las necesidades de los que sufren. Servimos y amamos a Dios, sí, en unidad, nos servimos y amamos unos a otros.

«Que María Inmaculada, Madre de Jesús y Reina de la Paz, interceda por nosotros y por el mundo entero», ruega el papa Francisco, ya que, «es urgente, nos dice, que busquemos y promovamos juntos los valores universales que trazan el camino de esta fraternidad humana» (Mensaje en la Jornada Mundial de la Paz 1.1.23).

Lectures de la missa diària i santoral

23. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[He 9,15,24-28 / SI 97 / Mc 3,22-30]. Esposalles de la Mare de Déu. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dimarts [He 10,1-10 / SI 39 / Mc 3,31-35].

Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Dimecres [Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18].

Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc. Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.

26. □ Dijous [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Lc 10,1-9].

Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Divendres [He 10,32-39 / SI 36 / Mc 4,26-34].

Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emèri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Dissabte [He 11,1-2.8-19 / SI: Lc 1 / Mc 4,35-41].

Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leòndes, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ † Diumenge vinent, IV diumenge de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)

[So 2,3;3,12-13 / SI 145 / 1Co 1,26-31 / Mt 5,1-12a]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev., fundador dels Operaris diocesans (OD).





DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabulón i de Neftalí, però a la fi dels temps enalltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els venedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madián.

Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruité en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «doncs jo, d'Apol·ló», «jo, de Quefes», «jo, de Crist». ¿Com és això? ¿El Crist està dividit? ¿És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabulón i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabulón i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós». Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop».

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Inmediatament abandonaren les xarxes i se'n anaren amb ell.

Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se'n anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaún, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos».

Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.

COMENTARI

La història de Jesús, i la nostra història



MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

El naixement de Jesús és «una gran llum pel poble que vivia en tenebres»; ja ho anunciava el profeta Isaïes.

En aquell temps, a la posta del sol s'acabava la claror, i durant les llargues hores d'hivern la gent estava a les fosques; només disposaven d'unes petites llànties d'oli o d'unes brases i teies del foc per poder donar una mica de claror a l'estança on vivien.

Això passava per fora en el medi on es trobaven; i també molts experimentaven foscors i desconcerts a l'interior del seu cor. Calia que vingués una llum, una gran llum que il·luminés el món i les persones en el seu interior.

Avui, en el nostre món, tenim moltes llums exteriors que ens permeten realitzar moltes coses, quan no hi ha la claror del sol, però de vegades a l'interior de la pròpia vida hi pot haver molta foscor.

Aquesta llum, vida i salvació ens la dona Jesucrist que comença a predicar i deia, i ens diu a nosaltres: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.»

Així inicia Jesús la seva vida pública i dona a conèixer el seu missatge. Vora el llac de Galilea crida als seus primers deixebles, que estan fent la seva tasca habitual. De pescadors de peixos, els crida a esdevenir pescadors d'homes. Ells ho deixaren tot i se'n anaren amb Jesús, que passava per tot arreu «predicant la Bona Nova del Regne, i guarint de tota malaltia».

Als nostres temps, no és fàcil de tenir uns seguidors constants i fidels, ni de ser-ho nosaltres. El que sovint acostuma a passar és que ens quedem enlluernats pel que diuen i fan algunes persones; però que de la mateixa manera que la seva fama i atracció puja, tot seguit baixa, i al cap de poc temps, gairebé, no recordem ni qui eren, ni què feien ni què deien. Són una notícia rellevant als mitjans de comunicació del moment, però tot s'esvaeix i deixa de tenir importància, i no marca la nostra vida.

Avui, Jesús també ens diu a tots nosaltres: «veniu amb mi», i ens demana que el seguim a Ell, i orientem la nostra vida amb el seu missatge de llum. Amb Ell no viurem en la fosca, i Ell ens ajudarà a descobrir la missió que s'espera de nosaltres.

Per seguir Jesús, ens caldrà omplir-nos de la seva confiança, deixar que Ell marqui la nostra història, deixar coses i qüestions que ens retenen i canviar alguns aspectes de la nostra vida. En Ell trobarem Llum i Vida.



VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 22, a les 12 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa a Sant Vicenç de Mollet amb motiu de la festa patronal.

Dimecres 25, a les 12 h. El Sr. Bisbe es reuneix amb els preveres i diaques de l'arxiprestat Sabadell Centre Sud, a la Parròquia de Sant Francesc d'Assís.

Dimecres 25, a les 19 h. El bisbe Salvador presideix la pregària diocesana de cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels cristians, a la Catedral.

Dijous 26, a les 19 h. Reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics al Bisbat.

Dijous 26, a les 20.30 h. Conferència de Mn. Marcos Aceituno, «La Paraula de Déu». A la Casa Abacial del Monestir de Sant Cugat del Vallès.

Divendres 27, a les 11 h. Sessió del Col·legi de Consultors.

Divendres 27, a les 17 h. Mons. Cristau celebra la Missa a la Residència dels Ancians Desemparats de Sabadell amb motiu del 150 aniversari de les Germanetes dels Ancians Desemparats.

Diumenge 29, a les 17 h. Trobada diocesana de religiosos al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès amb motiu de la XXVII Jornada Mundial de la Vida Consagrada.

Notícies



L'alcalde de Terrassa és rebut pel bisbe Salvador. El dimarts 10 de gener, Mons. Salvador Cristau va rebre al Bisbat el Sr. Jordi Ballart, alcalde de Terrassa, acompanyat de la Sra. Rosa Boladeras, regidora de Cultura. El Sr. Bisbe estava acompanyat per Mn. Fidel Catalán, vicari general. Tractaren temes de mútua relació posant de manifest la bona relació institucional existent. El Sr. Alcalde signà en el Llibre de Visites.

Confirmacions a la Santíssima Trinitat de Sabadell. El dijous 12 de gener, el bisbe Salvador presidí la celebra-



ció de l'Eucaristia a la Parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell i confirmà 18 joves de l'Escola diocesana de la Salut de la mateixa ciutat.



Missa funeral pel papa Benet XVI. El divendres 13 de gener, al vespre, Mons. Salvador Cristau presidí a la Catedral la Missa de funeral pel repòs etern del papa emèrit Benet XVI. Hi assistí un bon nombre de preveres concelebrants i diaques així com de poble fidel.

Trobada de formació de professors de la Fundació Escola i Vida. El dis-



sabte 14 de gener, Mn. Santiago Collell, delegat de Catequesi, va fer una xerrada als professors de les escoles de la diòcesi sobre els Sagraments. Va tenir lloc al Casal de la Visitació a l'Ametlla del Vallès a les 10 h. El bisbe Salvador va presidir la Missa.

D'altres bisbats

Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit (RCCeE). Trobada anual, dies 28 (tarda) i 29 de gener. Lloc: Martí Codolar (Barcelona). Predicador: P. Juan Manuel Martín-Moreno SJ. Lema: «No tinguis por perquè jo soc amb tu» (Js 41,10-13). Informació: Sandra Cárdenas (Whatsapp 605 374 163 i sandracardenasvillabona@gmail.com); Carla Costa (Whatsapp 657 691 402 i mcosta463@gmail.com) i www.renovacio.cat.

Recés Betànica. Diumenge 29 de gener, de 10 a 17.30 h, dirigit per fra Francesc Sánchez, ofm cap (Informació: tel. 933 751 102).

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

La unidad

Este pasado miércoles día 18 de enero hemos iniciado un año más la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos. Cristianos de todas las confesiones nos unimos para orar juntos y pedir al Señor el don de la unidad. Esta práctica que empezó en enero de 1908 cerca de Nueva York, recibe oficialmente el nombre de Octavario de Oración por la Unidad de los Cristianos. Son ocho días, por tanto, de oraciones en las diversas iglesias y comunidades cristianas pero con la misma intención, que se haga realidad el deseo de Jesús expresado en su discurso de despedida antes de la pasión pero todavía no cumplido: «Que to-

dos sean uno, como tú Padre, estás en mí y yo en ti» (Jn 17,20).

Éste es el deseo de Jesús, que todos, todos, sean uno, seamos uno. Pero no es sólo por una conveniencia que también vemos clara, es sobre todo porque Jesús, que es el Hijo de Dios, está unido a su Padre y nos quiere a nosotros unidos con ellos. Porque unidad es comunión y es esa «común unión» del Padre con el Hijo y de ellos dos con el Espíritu Santo, la común unión de la Trinidad, la que es el fundamento de nuestra oración especialmente estos días.

Sólo en la comunión entre nosotros y con Él encontraremos la paz,

la seguridad, la alegría del corazón. De hecho para esto hemos sido creados, y por eso dijo también san Agustín: «Nos has creado para Ti, Señor, y nuestro corazón está inquieto hasta que descanse en Ti» (del libro de las *Confesiones*). Porque, ¿quién de nosotros, qué hombre o mujer, pequeño o mayor, no busca la paz, la alegría, la seguridad?

Pero existe todavía otra razón para nuestra oración y trabajo por la unidad. Y es lo que Jesús dice a continuación: «Para que el mundo crea que Tú me has enviado» (Jn 17, 21). Es la necesidad y la urgencia de comunicar la Palabra, de transmitir el Evangelio, de que los hombres y mujeres de nuestro mundo crean en Él, y encuentren en Él su paz, su alegría, su realización como personas.

El lema del Octavario de este año es «Aprended a hacer el bien, bus-

cad la justicia» (Js 1,17), y nos invita a trabajar por la unidad haciendo el bien, buscando la justicia, empezando por nosotros mismos, por ser constructores de paz y de unidad.

El Consejo de las Iglesias de Minnesota ha elegido este versículo como lema del Octavario y el Pontificio Consejo para la Promoción de la Unidad y el Consejo Mundial de las Iglesias conjuntamente han asumido la propuesta, pero somos nosotros, nuestras comunidades, parroquias, grupos y movimientos los que debemos ponerlo en práctica.

Cuando los cristianos de todas las confesiones rezamos el Padrenuestro y decimos: «Hágase tu voluntad así en la tierra como en el cielo», debemos creer que este deseo de Jesús, la unidad, es también la voluntad de Dios. Oremos, pues, para que se haga realidad.



BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

